

Sygn. akt II CSK 404/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa I. M. i M. M.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany P. sp. z o.o. w P. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 stycznia 2018 r. naruszenie art. 278 § 1, art. 278 § 3, art. 382, 278 § 1 i art. 227 k.p.c. w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany uzasadnił oczywistą jej zasadnością (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wskazał, że sporządzona przez biegłego rzeczoznawcę majątkowego opinia nie stanowi operatu szacunkowego i jako taka nie może stanowić dowodu w sprawie. W jego ocenie, za zasadny należało uznać wniosek o jej weryfikację przez organizację zawodową skupiającą rzeczoznawców majątkowych. Akceptując w ślad za Sądem Okręgowym przedłożoną opinię, Sąd Apelacyjny przerzucił na biegłego obowiązek ustalenia faktów w postaci przyczyn spadku wartości nieruchomości oraz ocenę prawną w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego za powstałą szkodę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy juredycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada

2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Opinia dotycząca wartości nieruchomości po uwzględnieniu ograniczeń wynikających z ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, sporządzona przez biegłego w postępowaniu sądowym, jest operatem szacunkowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. z 2018, poz. 121). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że ocena tej opinii przysługuje wyłącznie Sądowi, a zajęte przez niego stanowisko o braku podstaw do poddania jej weryfikacji organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych mieści się w granicach należącej do Sądu oceny tego środka dowodowego (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2017 r., II CSK 450/16, nie publ.).

O oczywistej zasadności skargi nie może przekonywać błędna – zdaniem skarżącego – ocena przez Sąd Apelacyjny dowodu z opinii biegłego. Kwestia ta usuwa się bowiem spod kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). W konsekwencji argumentacja przytoczona we wniosku nie dowodzi tego, że zaskarżone orzeczenie stanowi konsekwencję kardynalnych błędów w zakresie prawa procesowego, których efektem jest oczywiście wadliwe orzeczenie.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 § 1 i 3, 99, 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2018, poz. 265).